

*Zo werden de hemel en de aarde gemaakt,
en alle prachtige dingen die daarbij horen.*

Genesis 2:1

1. In het begin

In het begin maakte God de hemel en de aarde.

Er was nog niets op aarde. Behalve water.

En het was donker.

Toen zei God: 'Er moet licht zijn!'

Daardoor kwam er licht.

God vond het licht mooi.

Het licht noemde Hij 'dag'.

En het donker noemde Hij 'nacht'.

Het werd avond. Daarna werd het ochtend.

Dat was de eerste dag.

Toen zei God:

'Het water moet worden verdeeld.

Er moet water boven zijn en water beneden.'

En zo gebeurde het.

Nu was er water beneden, op aarde.

En er was water boven, in de lucht.

Het werd avond. En het werd ochtend.

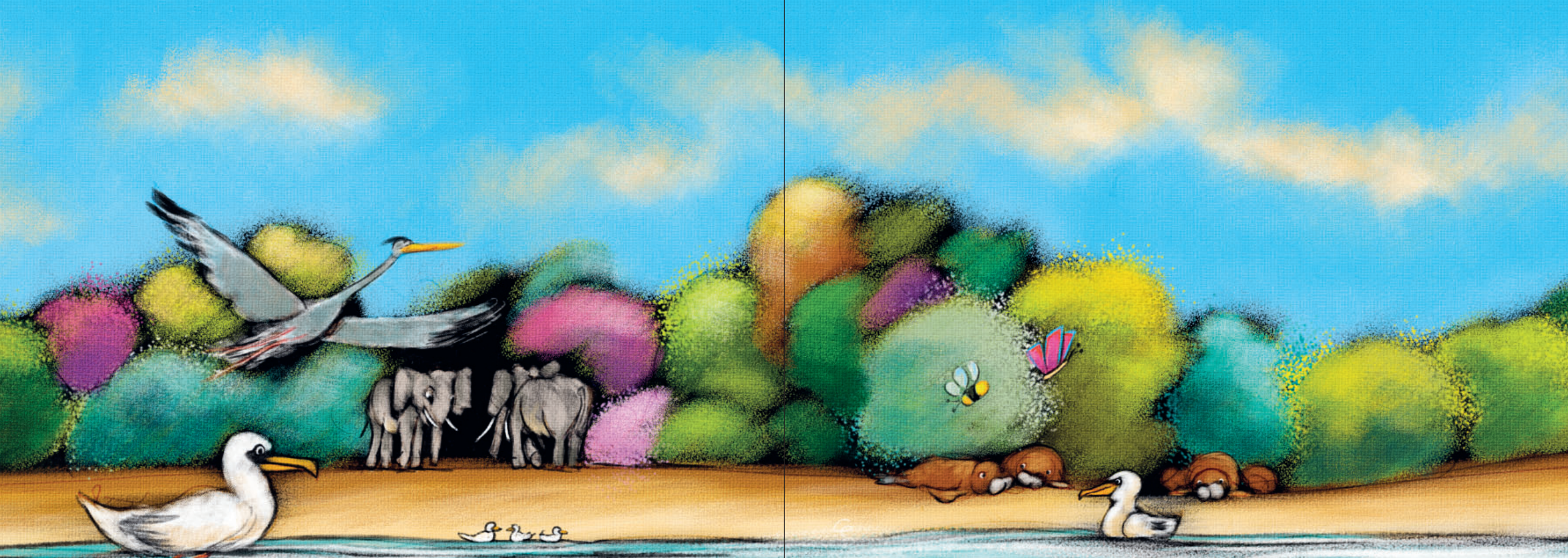
Dat was de tweede dag.

God zei:
'Het water mag niet overal op aarde zijn.
Het moet naar één plek.'
En dat gebeurde.
Al het water stroomde naar één plek.
En er kwam droge grond.
God noemde de droge grond 'land'.
De plek waar al het water was, noemde Hij 'zee'.
God vond het mooi.

Daarna zei God:
'Nu moeten er planten groeien op h t land.
Planten met zaadjes en bomen met vruchten.'
Dat gebeurde. Overal groeiden planten en bomen.
God zag hoe mooi het was.
Weer werd het avond. En weer werd het ochtend.
Dat was de derde dag.

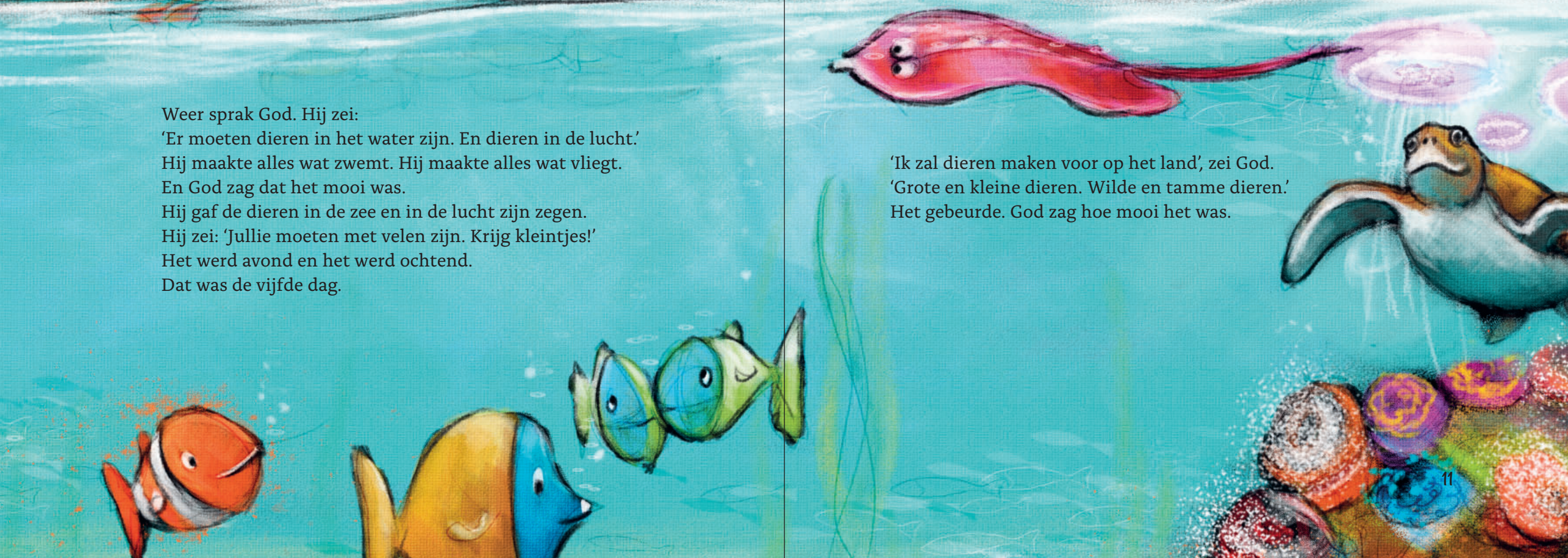
En God zei:
'Er moeten lichten aan de hemel komen.
Die maken het verschil tussen dag en nacht.
Ze verdelen de tijd in seizoenen en in jaren.'
En zo gebeurde het.
God maakte de zon voor de dag.
Hij maakte de maan voor de nacht.
Hij bezaaide de hemel met sterren.
Wat was het mooi!
De avond kwam. De ochtend kwam.
Dat was de vierde dag.

Weer sprak God. Hij zei:
'Er moeten dieren in het water zijn. En dieren in de lucht.'
Hij maakte alles wat zwemt. Hij maakte alles wat vliegt.
En God zag dat het mooi was.
Hij gaf de dieren in de zee en in de lucht zijn zegen.
Hij zei: 'Jullie moeten met velen zijn. Krijg kleintjes!'
Het werd avond en het werd ochtend.
Dat was de vijfde dag.

'Ik zal dieren maken voor op het land', zei God.
'Grote en kleine dieren. Wilde en tamme dieren.'
Het gebeurde. God zag hoe mooi het was.

Hij zei:
'Nu wil Ik mensen maken. Ze zullen op Mij lijken.
Ze zullen de baas zijn over alle dieren.'
Toen maakte God de mensen. Ze leken op Hem.
Hij maakte ze als man en als vrouw.
God gaf de mensen zijn zegen. Hij zei:
'Ook jullie moeten met velen zijn.
Krijg kinderen! Zorg voor alles wat leeft op aarde.
Voor de vissen en de vogels en de dieren op het land.'
God keek naar alles wat Hij gemaakt had.
Het was heel mooi.
Toen werd het avond en ochtend.
Dat was de zesde dag.

Op de zevende dag rustte God uit.
Hij was klaar met zijn werk.
God zegende deze dag. Daarom is de zevende dag altijd heel bijzonder.

- Kun jij vertellen wat God allemaal maakt?
- Weet je ook waar God mee begint? Waar zou jij mee beginnen?
- Elke keer als God iets gemaakt heeft, staat er in het Bijbelverhaal dat God zag hoe mooi het was. Wat vind je zelf het allermooiste dat God gemaakt heeft? Waarom vind je dat het mooiste?

'Ik geef jullie voor altijd een teken van mijn belofte.
Ik zet mijn boog in de wolken. Dat is het teken van mijn
belofte aan jullie en aan alles wat op aarde leeft.'

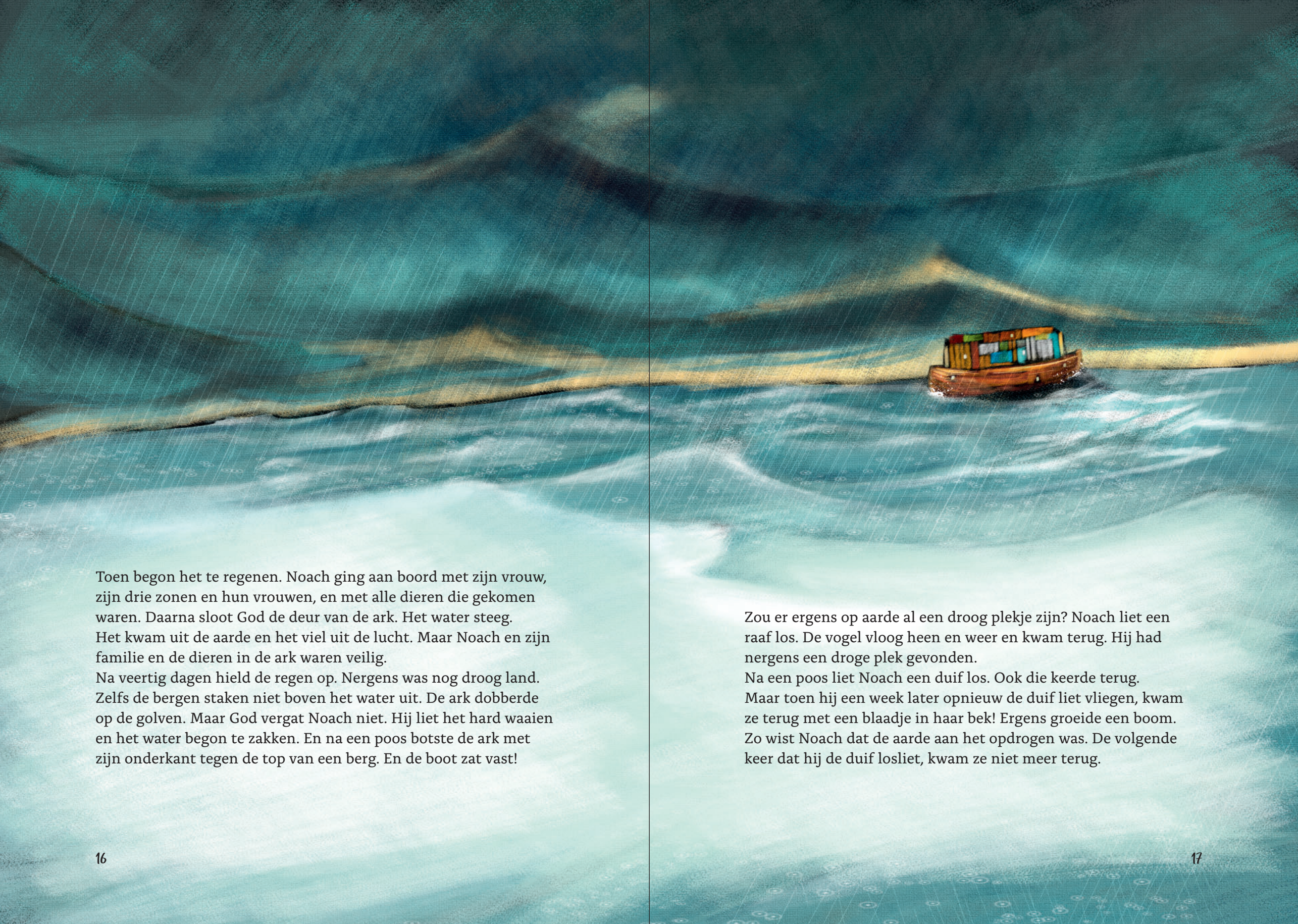
Genesis 9:12-13

2 . De ark, een grote boot

God keek naar de aarde. Hij zag dat het niet goed was. De mensen deden slechte dingen. Ze logen. Ze vochten. Ze stalen. Ze deden elkaar pijn. Dat vond God heel erg. Hij kreeg er spijt van dat Hij mensen had gemaakt. Op heel de aarde was er maar één mens die goede dingen deed. Dat was Noach. Noach was een vriend van God.

God zei tegen Noach: 'Ik wil geen mensen meer op aarde. Ik veeg de aarde schoon. Bouw een ark. Dat is een grote boot. Er komt een overstroming over de aarde die alles zal wegvagen. Maar in de boot zul jij veilig zijn. Jij en je familie en de dieren die je meeneemt.' Noach bouwde de ark zoals God hem had gezegd. De dieren kwamen per twee: een mannetje en een vrouwtje van elke soort.

Toen begon het te regenen. Noach ging aan boord met zijn vrouw, zijn drie zonen en hun vrouwen, en met alle dieren die gekomen waren. Daarna sloot God de deur van de ark. Het water steeg. Het kwam uit de aarde en het viel uit de lucht. Maar Noach en zijn familie en de dieren in de ark waren veilig.

Na veertig dagen hield de regen op. Nergens was nog droog land. Zelfs de bergen staken niet boven het water uit. De ark dobberde op de golven. Maar God vergat Noach niet. Hij liet het hard waaien en het water begon te zakken. En na een poos botste de ark met zijn onderkant tegen de top van een berg. En de boot zat vast!

Zou er ergens op aarde al een droog plekje zijn? Noach liet een raaf los. De vogel vloog heen en weer en kwam terug. Hij had nergens een droge plek gevonden.

Na een poos liet Noach een duif los. Ook die keerde terug. Maar toen hij een week later opnieuw de duif liet vliegen, kwam ze terug met een blaadje in haar bek! Ergens groeide een boom. Zo wist Noach dat de aarde aan het opdrogen was. De volgende keer dat hij de duif losliet, kwam ze niet meer terug.

'Kom uit de ark', zei God tegen Noach. 'Laat ook alle dieren vrij. Ze moeten kleintjes krijgen. En jullie moeten ook kinderen krijgen zodat er weer mensen zijn op aarde.' Noach bouwde een altaar voor God, om Hem te danken. God beloofde dat Hij nooit meer een overstroming zou laten komen om alle mensen en dieren te doden. 'Elke keer als er een regenboog verschijnt, denk Ik aan die belofte', zei God. 'En die belofte geldt voor altijd.'

- Heb jij weleens een regenboog gezien? Wanneer was dat?
- Waar denkt God aan als Hij de regenboog ziet? Wat vind je van die belofte van God?

